

к.е.н. Волощук Л.О., Новодворська Т.Я.

Особливості аналізу надання освітніх послуг

Основними видами аналізу надання освітніх послуг навчальними закладами є:

- перевірка дотримання ліцензійних умов. Здійснюється відповідно до “Порядку здійснення контролю за дотриманням Ліцензійних умов надання освітніх послуг”, який затверджено Наказом Міністерства освіти і науки України №847 від 24.12.2003;

- державна атестація навчальних закладів. Здійснюється відповідно до “Порядку державної атестації загальноосвітніх, дошкільних та позашкільних навчальних закладів”, затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України №553 від 24.07.2001 (у редакції, що затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 16.08.2004 №658), на основі “Орієнтовних критеріїв оцінювання діяльності загальноосвітніх навчальних закладів” затверджених Наказом Міністерства освіти і науки України №99 від 14.02.05;

- рейтингового оцінювання. Здійснюється відповідно до Наказу Міністерства освіти і науки України №1185 від 24.12.09 “Про апробацію системи рейтингового оцінювання діяльності вищих навчальних закладів у 2008/09 навчальному та 2009 календарному роках”, яким затверджена “Методика рейтингового оцінювання діяльності вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації”.

Амбітність і різке не сприйняття результатів рейтингового оцінювання діяльності шкіл і громадське обговорення результатів рейтингу (на перспективу - публікація рейтингу) окремими керівниками шкіл (особливо шкіл з низьким рейтингом) у перші роки запровадження цього досвіду стали справді серйозними труднощами в роботі над проектом. Це спонукало відділ освіти до постійного пошуку нових і вдосконалення існуючих критеріїв оцінювання та компромісних варіантів оголошення результатів[1].

Однак реалізація зовнішнього оцінювання залишається складною проблемою: чистий «кількісний» підхід дуже часто залишається занадто загальним, а «якісний» підхід важко підтвердити через відсутність об'єктивних критеріїв. Орієнтовні критерії оцінювання діяльності загальноосвітніх навчальних закладів, які згідно з вищезгаданим наказом мали бути розроблені ще у 2001 році, а видані та затверджені лише у 2003 році. Їх апробація повинна була відбутись під керівництвом управлінь освіти і науки обласних державних адміністрацій протягом 2003/2004 навчальних років і лише до 1 жовтня 2004 р. мають бути внесені пропозиції щодо подальшого вдосконалення зазначених критеріїв.

Об'єктивність оцінювання роботи загальноосвітнього навчального закладу забезпечується всебічним аналізом якісних і кількісних показників його діяльності. Оцінка й аналіз їх проводиться в динаміці; з'ясовуються зміни, що відбулися з часу попередньої перевірки[2].

Проте, у Наказі №99 від 14.02.05 «Про затвердження Орієнтовних критеріїв оцінювання діяльності загальноосвітніх навчальних закладів» об'єднана така

кількість навчальних закладів, що неможливо врахувати особливості притаманні окремим з них. Крім того, для більшої точності аналізу використовувати рейтингові індикатори, на прикладі тих, які застосовуються в Методиці рейтингового оцінювання діяльності вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації. Наприклад, оцінювання навчальних центрів за тематичним напрямом стан матеріально-технічної бази, можна доповнити кількісним аналізом наявних тренажерів для навчання курсантів. Тобто, необхідно розробити окремі методи аналізу надання навчальних послуг для кожного типу навчального закладу.

Метою запровадження рейтингового оцінювання діяльності навчальних закладів усіх видів і громадське обговорення результатів рейтингу (на перспективу публікація рейтингу) є здійснення моніторингу якості освіти, створює атмосферу здорової змагальності в освітньому середовищі, сприяє вихованню конкурентоспроможного випускника та підвищує ефективність управління. Таким чином, проводити рейтингове оцінювання за цими критеріями для кожного виду навчального закладу, а не тільки для вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації, як на рівні навчального закладу, так і на регіональному і державному рівнях, з наступним оприлюдненням результатів.

Литература:

1. Л. Козак, О. Копанська Рейтингове оцінювання діяльності шкіл // Освіта.UA – 2007. - Режим доступу: <http://osvita.ua/school/manage/1029/>
2. Наказ №99 від 14.02.05 «Про затвердження Орієнтовних критеріїв оцінювання діяльності загальноосвітніх навчальних закладів»

Стасюк Г.С.

Проблеми української книги

Україна на сьогодні навряд чи не єдина європейська держава, де відсутня цілеспрямована програма національного книговидавництва. В Україні знищена інфраструктура книгорозповсюдження. Шляхів у якісної книги до рядового читача і справді трохи. Понад десятка років масового закриття книгарень по всій країні привело до того, що на сьогоднішній день, відповідно до даних Госкомтелерадіо, на 100 тисяч населення в Україні доводиться всього - навсього одна книгарня. Якщо врахувати, що переважна більшість навіть цих існуючих книгарень належить іноземним видавництвам, а навряд чи не єдиним способом донесення української літератури до читача залишаються нечисленні книжкові ярмарки, то ситуація з плачевної перетвориться на катастрофічну.

Більше проблем, ніж з розповсюдженням книги, в Україні існує з розповсюдженням української книги. Наймогутніші книжкові супермаркети, як, наприклад, «КС» або «НКМ», належать російським власникам, що значно ускладнює доступ вітчизняних видавців до своїх же українських читачів. А оскільки попит на